

Жалба, подадена на 28 ноември 2012 г. от Ralf Schröder срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 18 септември 2012 г. по дела T-133/08, T-134/08, T-177/08 и T-242/09, Ralf Schröder/Служба на Общността за сортовете растения

(Дело C-546/12 P)

(2013/C 38/15)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ralf Schröder (представители: T. Leidereiter, W.-A. Schmidt, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Общността за сортовете растения (СОСР), Jørgen Hansson

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд (втори състав) от 18 септември 2012 г. в частта му относно дело T-242/09 и относно съдебните разноски,
- да се уважи предявеното в първоинстанционното производство искане на жалбоподателя за отмяна на решението на отделението по жалбите на СОСР от 23 януари 2009 г. (преписка A010/2007),
- СОСР да бъде осъдена да заплати всички съдебни разноски на жалбоподателя — както в настоящото производство, така и в производството пред Общия съд по съединени дела T-133/08, T-134/08, T-177/08 и T-242/09 и в производството пред отделението по жалбите на СОСР.

Посочени основания и доводи

- I. По първото основание за обжалване жалбоподателят твърди, че Общият съд неправилно е приел, че когато пред отделението по жалбите на СОСР се обжалва отказ по искане за обявяване на нищожност на правната закрила на Общността за определен сорт, отделението не е длъжно служебно да установява фактите. Според жалбоподателя с този извод Общият съд не се е съобразил с правилата за производството пред отделението по жалбите, що се отнася до тежестта на доказване и събирането на доказателства, и следователно не е изпълнил задължението си да упражни съдебен контрол и е нарушил правото на жалбоподателя на справедлив процес, добра администрация и ефективна съдебна защита.
- II. По второто основание за обжалване жалбоподателят възразява срещу констатацията на Общия съд, че доказателствените искания, направени в производството пред СОСР, се

уважават само ако страната е доказала вероятната основателност на съответното си твърдение. Жалбоподателят твърди, че Общият съд се е произнесъл в разрез с правилата за тежестта на доказване и събирането на доказателства и че е налице отказ на правосъдие и изопачаване на фактите и доказателствата, дори ако се допусне, че той е носел тежестта на доказване.

- III. По третото основание за обжалване жалбоподателят твърди, че Общият съд неправилно е приел за „общоизвестен“ факт, който според жалбоподателя е „неверен“, тоест не съществува. Той поддържа, че по този начин Общият съд не е изпълнил задължението си да упражни контрол за законосъобразност и е изопачил фактите и доказателствата.
- IV. По четвъртото основание за обжалване жалбоподателят твърди, че Общият съд е стигнал до неправилни изводи по отношение на тежестта за посочване на фактите и доказването им, доколкото е приел, че жалбоподателят не е доказал твърденията си за въздействието на регулаторите на растежа. Жалбоподателят поддържа, че в това отношение Общият съд не е упражнил надлежно контрол за законосъобразност и че решението му е противоречиво и немотивирано.
- V. По петото основание за обжалване жалбоподателят възразява срещу констатацията на Общия съд, че отличителният характер на сорта не е бил установен въз основа на признака „външен вид на стъблата“ на сортовете растения от вида *Osteospermum*. Това съставлявало нарушение на членове 7 и 20 от Регламента ⁽¹⁾ и недопустимо разширяване на предмета на спора, като съответно решението било в противоречие със забраната за произнасяне *ultra petita*. Освен това било налице отказ на правосъдие.
- VI. По шестото основание за обжалване жалбоподателят възразява срещу констатацията на Общия съд, че признакът „външен вид на стъблата“ на определен сорт растение трябва да се определя по относителни критерии, тоест в сравнение с останалите разглеждани растения в рамките на съответната проверка. Според жалбоподателя е налице изопачаване на фактите, нарушение на Регламента, недопустимо разширяване на предмета на спора и неизпълнение на задължението на Общия съд за упражняване на пълен контрол за законосъобразност. Освен това решението било противоречиво.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197).